Dagsöversikten.

Tyska opinionsyttringar efter utrikesministerns tal.

* Från alla delar av tyska riket komma underrättelser om *opinionsyttringar mot Pariskonferensens beslut* och för den av riksregeringen intagna avvisande ståndpunkten. I Würtembergs lantdag förklarade lantdagspresidenten Walther, att alla tyskar äro eniga i att avslå ententens fordringar. I Badensiska lantdagen yttrade presidenten Bucht, att lantdagen stode bakom riksdagen. I Braunschweigs lantdag uttalade presidenten Wessel den förhoppningen, att regeringen, vars hållning lantdagen gillade, med lugn och sans måtte fortsätta förhandlingarna. I sachsiska lantdagen konstaterade lantdagspresidenten Fräsdorf, att lantdagen delade utrikesminister Simons åsikt, att Parisvillkoren icke kunna utgöra grundval för förhandlingar och förklarade, att Sachsen på det skarpaste protesterade mot ententens fordringar, vilkas uppfyllande blott drabbade Frankrikes industri. Borgerskapet i Hamburg har anhållit, att senaten måtte understödja riksregeringen och borgmästaren har förklarat, att senaten är villig härtill.

Bajerska regeringen har enligt Korrespondenz Hoffman förbjudit alla offentliga nöjen i Bayern från och med i dag. De kristliga fackföreningarnas centralorganisation har i en resolution uppmanat alla partier och klasser att stödja regeringen och att sätta nationens ödesfrågor över valtaktiska hänsyn och dagens önskemål.

Times har i en längre artikel uttalat sig om tyska utrikesministerns tal. Särskilt framhåller tidningen, att tyskarna misstaga sig, då de beteckna Pariskonferensens beslut såsom blott "förslag"; konferensen hade tvärtom fattat verkligt bindande beslut. Times medger dock, att tyskarna vid Londonkonferensen ha rätt att göra föreställningar liksom i Spaa. Tydligen förutsättes, att en jämkning på vissa punkter av Parisbeslutet ligger inom möjligheternas gräns, men någon verklig revision av detsamma kan ej äga rum.

Ett *närmande mellan olika centraleuropeiska stater* synes vara å bane. I dagarna hålles i Triest en konferens mellan Donaustaterna, vilken främst rör trafikfrågor, men även torde komma att beröra andra, särskilt handelspolitiska spörsmål. Den tjeckoslaviske utrikesministern Benes och österrikiske förbundskanslern Mayr ha sammanträffat och uppgjort huvudlinjerna för en plan till främjande av de ekonomiska relationerna mellan de båda staterna. Samtidigt meddelas från Wien att österrikiska regeringen på framställning av därvarande ententekommission förbjudit den av lantdagen i Tyrolen beslutade folkomröstningen rörande Tyrolens frivilliga anslutning till Tyskland. Det synes ej osannolikt, att Österrike genom ententekonferensens beslut skall förmås att tillsvidare avstå från planerna på en anslutning till Tyskland och i stället anknyta förbindelser med övriga centraleuropeiska grannstater.

Times offentliggör texten till stadgarna för *Storbritanniens mandat i Mesopotamien*. Detta stadgeförslag, som den 22 februari i Genève skall framläggas för folkförbundsrådet, utgör, skriver tidningen, ett bevis för den opartiska anda, i vilken Storbritannien tagit på sig sitt ansvarsfulla uppdrag. Huvudpunkterna i stadgeförslaget, som är ett mycket vidlyftigt dokument, bestämma, att ingen åtskillnad skall göras med avseende på främmande stater, utan alla nationers handels- och oljeföretag komma att bli likställda. Man utlovar även lika behandling av alla nationer med hänsyn till arkeologiska forskningar. Storbritannien skall bära ansvaret för utikesförbindelserna och landets försvar samt bibehållandet av de nu gällande gränserna. Fullkomlig frihet med avseende på religionsutövning och uppfostran medgives alla innebyggare i mandatområdet.

Från Rosta föreligger ett meddelande om en intervju med Krassin, vari denne meddelat de orsaker, som förhindrat avslutandet av ett handelsfördrag mellan *England och Sovjetryssland*. Dessa skulle ha varit. 1) Formuleringen av de politiska förutsättningarna för handelsfördraget, enligt vilka Indien, Mindre Asien, Persien, Afghanistan skulle förbli inom den engelska inflytelsesfären, och sovjetregeringen förpliktas att avstå från propaganda inom de nämnda områdena, varjämte sovjetregeringen skulle påtaga sig ansvaret för ryska privata medborgares verksamhet. 2) England vill inte ikläda sig garanti för sovjets egendom, varigenom fara uppstår att denna kan bli beslagtagen genom engelsk domstol till följd av krav från privatpersoner. 3) Införselförbudet för ryskt guld till Storbritannien. Dock har den engelska regeringen ifråga om denna punkt förklarat sig beredd till tillmötesgående. 4) Fordran på betalning av den forna ryska regeringens skulder, varvid sovjetregeringen är beredd att endast uppfylla fordran från privatpersoner för faktiskt levererade och obetalda varor. Krassin hänvisar på att de engelska kooperativerna och inflytelserika kapitalister påyrkat handelsfördragets undertecknande. Avvisande till återupptagande av officiella handelsförbindelser med Sovjetryssland ställer sig endast Frankrike, som dock tillåtit privatpersoner att handla med Ryssland. Amerikas ställning blir fullt klar först vid Hardingsregeringens tillträde. Krassin sade sig vara övertygad om att återupptagandet av handelsförbindelserna med England och Kanada skall förmå Amerika att slå in på samma väg.

Den *amerikanska senatens* kommitté för utrikes angelägenheter har tillstyrkt ett *lagförslag om förbud mot ytterligare lån åt utländska regeringar* utan kongressens medgivande. Skattkammardepartementet anmodas lämna ingående upplysningar rörande räntor, avbetalningar eller återbetalande av de utländska lånen. Medlemmen av juridiska granskningskommitén Reed kritiserade den kredit på 67,529,000 dollars, som beviljats Tjeckoslovakien, sedan redan lån på sammanlagt 61,256,000 dollars lämnats detta land. Reed ansåg, att man icke haft rättighet att under sådana förhållanden bevilja en dylik kredit,